

Innhold

1. **Du vil skifte mening når ...** Side 7
2. **Thomas** Side 12
– som mener oppveksten er årsaken til hans homofile følelser
3. **Erik** Side 25
– som er svensk prest og vil tale positivt om sølibatet
4. **Gunnar** Side 37
– som har valgt et tradisjonelt familieliv
5. **Bjørn Helge** Side 51
– som er greskekspert og mener Paulus visste hva han snakket om
6. **Ari** Side 71
– som nå er finsk pastor, men en gang tilhørte Helsinkis homomiljø
7. **Ole** Side 85
– som etter mange års bearbeiding er lykkelig gift
8. **Line** Side 99
– som var bifil og kjempet for homofil frigjøring til hun møtte Jesus

9. Taler Bibelen klart om homofilt samliv?	Side 108
10. Balanse i homofilidebatten	Side 127
Avslutning	Side 142

1. Du vil skifte mening når ...

«Gi dem én nær homofil pårørende, og de vil skifte mening!»

Dette skrev Siri Gedde-Dahl, journalist i Aftenposten, i A-magasinet 14. mars 2008. Hun er ikke alene om å ha en slik overbevisning. Mange er overbevist om at et nei til homofilt samliv handler om fordommer mot homofile – og at kunnskap vil endre holdningene fullstendig. Det kan virke som om en rekke historier beviser dette. Mest kjent er kanskje snuoperasjonen til Magnhild Meltveit Kleppa. Statsråden fra Senterpartiet hevdet våren 2008 at hennes møte med den homofile sønnen hadde fått henne til å skifte mening i spørsmålet om kjønnsnøytrale ekteskap.

Også Per Aas, tidligere stortingsrepresentant for KrF, fortalte for en tid tilbake at han nå gikk inn for en kjønnsnøytral ekteskapslov. Hans nye ståsted var i stor grad påvirket av datteren som sto frem som lesbisk i 1985. Biskop Tor B. Jørgensen har sagt at han forandret syn fordi han møtte homofile som overbeviste ham om at det var galt å betrakte homofilt samliv som i strid med kristen etikk.

Jeg innrømmer gjerne at slike fortellinger gjør inntrykk. Flere har også sagt, på mer eller mindre hyggelige måter, at jeg vil forandre syn hvis et av barna mine viser seg å være homofil. Den slags påstander gjør dette temaet dypt personlig, og det viser hvor viktig det er at vi ikke glemmer at spørsmålet berører mange på et eksistensielt og grunnleggende plan.

Men det finnes også mennesker som fastholder at homofilt samliv er i strid med Guds vilje – selv om de selv er kjent med homofile følelser. I denne boken vil jeg først og fremst fortelle

om syv av dem. Ikke alle syv synes det er like enkelt at de kalles *homofile* i boktittelen. Men de har til felles at de på en eller annen måte har eller har hatt homofile følelser. Enda viktigere er det at de står for en klassisk kristen tilnærming til spørsmålet om homofili. Med andre ord mener de at homofilt samliv er i strid med Guds vilje slik den er uttrykt i Bibelen.

Med unntak av denne likheten, er forskjellene store i alder, kjønn og livssituasjoner. For noen er det å si nei til homoseksuelt samliv fortsatt en krevende kamp. For andre er det naturlig å snakke om en endring i livssituasjonen; de opplever å ha blitt «mer» heterofile eller definerer seg i dag primært som heterofile. På den bakgrunn vil jeg også presisere at hver person bare står ansvarlig for sin egen historie i denne boken.

Ærlige historier

I løpet av de siste årene har jeg blitt kjent med mange flere homofile enn de syv du møter i denne boken. Ikke minst gjennom ulike debatter i radio og tv har jeg møtt homofile som kjemper for at både samfunn og kirke fullt ut skal akseptere homofilt samliv. Arnfinn Nordbø, som våren 2009 kom med en bok om hvordan det var å bryte med bedehusmiljøet i Rogaland og stå frem som homofil samboer, er en av dem jeg har møtt. Historiene deres har berørt meg. Det er sterkt å snakke med mennesker som føler seg fordømt og mener at klassisk kristen etikk sier nei til sann kjærlighet. Ingen kristen bør ta lett på slike reaksjoner. Vi må vurdere våre holdninger og veie våre ord.

Så har jeg, som sagt, heldigvis møtt ulike mennesker som ikke endrer mening. Jeg sier *heldigvis*, fordi det ville vært enda vanskeligere å fastholde overbevisningen min hvis det var en slags naturlov

at mennesker forandrer mening når de møter sterke historier. Hvis kart og terreng ikke stemmer, er det jo kartet vi må forandre. Men jeg har sett på nært hold at mennesker kan elske sine barn eller søsken – også om disse står frem som homofile – og samtidig bøye seg for Bibelens forbud mot homofilt samliv.

Noen av dem som har fastholdt sitt syn, på tross av at barn eller nære familiemedlemmer lever i homofile forhold, har vært tydelige i offentligheten. Det gjelder for eksempel Ragnhild Instebo, som har en sønn som lever i partnerskap. Hun er jordmor, har fire barn og er gift med Osvald som i mer enn førti år har vært forkynner og pastor i ulike pinsemenigheter. Ragnhild har sagt mye klokt i ulike medier om viktigheten av ikke å slå hånda av et barn selv om vedkommende lever som homofil. Samtidig har hun satt seg grundig inn i spørsmålet, og vært aktiv i nettverket *Til Helhet* som blant annet arbeider for at kristne kan møte homofile på en god måte.

Jeg kjenner også andre enn Ragnhild som har latt være å forandre syn selv om nære familiemedlemmer lever i homofile forhold. Noen av dem er det vanskelig å navngi offentlig. Men det er velkjent fra en rekke medieoppslag at også foreldrene til Arnfinn Nordbø fastholder at homofilt samliv er galt.

Homofile som kjemper for å få aksept for homofilt samliv, er svært synlige i mediene. De som derimot fastholder at homofilt samliv er i strid med Guds gode vilje, er i en annen situasjon. De kan på den ene side være redde for at kristne miljøer avviser dem, men har på den annen side vanskeligheter med å identifisere seg med homobevegelsens slagord.

Spørsmålet om homofili handler om etikk. Men det handler i enda større grad om helt konkrete mennesker. De har sine konkrete utfordringer, sine følelser, sin historie og sine fristelser – slik hete-rofile har det. De syv personene du møter i denne boken, har alle

mye klokt å si. Jeg er takknemlig for at de har vært åpne overfor meg. Jeg kjenner ikke alle like godt, men jeg er glad for likevel å kunne kalle dem venner.

Voldsomme anklager

For noen år siden skrev jeg et avisinnlegg i Dagbladet der jeg påpekte at jeg kjente kristne homofile som mener at homofilt samliv er galt. En av reaksjonene jeg fikk, fortalte med stor tydelighet at det kan være tøft for kristne homofile å stå frem med sitt syn og sin historie. Guro Sibeko, som har vært en fremtredende talsperson for homofile i Norge, mente at homofile som sier nei til homofilt samliv, hater seg selv (se Dagbladet 22/11 2005). I tillegg sammenlignet hun disse homofile med fargede mennesker som mener at hvite mennesker er dem overlegne.

Jeg ble rystet både over argumentasjonen og språkbruken. Mer tydelig enn noen gang gikk det opp for meg at kristne homofile står under et enormt press. Homofile miljøer betrakter dem som forrædere. For homobevegelsen er det en sentral påstand at et nei til homofilt samliv er det samme som å frata homofile deres menneskeverd. Når kristne homofile står frem og forteller at de ikke opplever det slik, rammer de homobevegelsens argumentasjon på en sterk måte. I vår tid har et menneskes livshistorie langt større kraft enn et menneskes argumenter – på godt og vondt.

Etter min mening er det enkelt å forstå at homofile kristne har vansker med å stå frem. I tillegg til at de kan oppleve å bli grovt angrepet og fordømt av en svært offensiv homobevegelse, kan de også frykte negativ respons fra andre kristne. Jeg tror mange kristne kan glemme – eller kanskje ikke vet – at det finnes en del homofile som vet at homofilt samliv er galt, og som forsøker å leve

etter denne overbevisningen. Konsekvensen blir at altfor mange bruker uttrykket *de homofile*, som om det handler om en ensartet gruppe mennesker med de samme holdningene.

Jeg setter stor pris på at de personene som forteller sin historie, har våget å gjøre det. Og jeg har stor forståelse for at noen av dem ikke røper hele navnet sitt, eller har bedt om å bli anonymisert. Årsakene kan være flere. Noe av ansvaret må gis homobevegelsen og medienes behandling av temaet. I tillegg må flere av de jeg har snakket med, ta hensyn til sin egen familie – og, i noen tilfeller, egne barn. Derfor blir det helt galt å betegne de som står anonymt frem i denne boken, som feige. Tvert imot er de både modige og frimodige.

Hovedsaken i denne boken er historien til syv konkrete mennesker – fire av dem er mer eller mindre anonyme. I tillegg har jeg skrevet to større kapitler om homofilispørsmålet. Det ene handler mest om hva Bibelen sier. Det andre handler om forskning, språkbruk og andre viktige sider ved den aktuelle homofilidebatten.